

Greek translated by:
Christina Soulios, MSc.
Psychologist, Palliative Care
Trainee in Systemic Psychotherapy, Athenian Institute of Anthropros, Greece.

Positive Systemic Practice - Θετική Συστημική Πρακτική για Οικογένειες Εφήβων με Προβλήματα Συναισθηματικής φύσεως και Συμπεριφοράς

Ciara Cassells & Alan Carr
University College Dublin

Mary Forrest, Jane Fry, Fidelma Beirne & Tom Casey
Crosscare Teen Counseling

Η Positive Systemic Practice (PSP) είναι μια προσέγγιση στη θεραπεία οικογένειας για την αντιμετώπιση προβλημάτων συναισθηματικής φύσεως και συμπεριφοράς των εφήβων. Αναπτύχθηκε στο Crosscare Teen Counselling, το οποίο λειτουργεί από 6 κέντρα σε κοινωνικά στερημένες περιοχές του Δουβλίνου. Η πρακτική του PSP καθοδηγείται από 10 γενικές αρχές και 47 ειδικές θεραπευτικές στάσεις οι οποίες χρησιμοποιούνται για να τεθούν οι αρχές του PSP σε εφαρμογή. Η PSP προϋποθέτει την υιοθέτηση μιας θετικής, συστημικής, προληπτικής και φυσιολογικής-ανάπτυξης οπτικής. Η θεραπεία θεωρείται πως εμπεριέχει τρεις ξεχωριστές φάσεις, όπου σε όλες η θεραπευτική συμμαχία είναι κεντρική και η θεραπευτική επίλυση προβλήματος είναι πληροφορούμενη από έρευνα. Οι σύμβουλοι δουλεύουν ενεργά με την αντίσταση στην αλλαγή, λειτουργούν σε ομάδες δυο ατόμων και αξιολογούν τη δουλειά τους. Μια έρευνα αρχείου έδειξε ότι οικογένειες εφήβων με σημαντικά προβλήματα συγκινησιακά και συμπεριφορικά, οι περισσότερες εκ των οποίων ήταν αυτό-συστημένες, εμπλάκηκαν με την PSP για 15 συνεδρίες κατά μέσο όρο κατά τη διάρκεια 4 μηνών. Για ένα υπόδειγμα περιπτώσεων όπου δεδομένα προ- και μετά-θεραπείας ήταν διαθέσιμα, υπήρχαν ενδείξεις στατιστικής και κλινικά σημαντικής βελτίωσης.

Πλαίσια που Καταρρέουν Χιούμορ και Ψυχοθεραπεία μέσω μιας Bateson-ικής Οπτικής

Paolo Bertrando, MD, PhD

Studio il Dialogo, Μιλάνο, Ιταλία

Gabriella M. Gilli, PhD

Αναπληρωτής Καθηγητής Ψυχολογίας

Università Cattolica del Sacro Cuore, Μιλάνο, Ιταλία.

Το άρθρο αυτό μιλά για τη σχέση του χιούμορ μέσα στην ψυχοθεραπεία. Τρεις πιθανότητες υπογραμμίζονται: η μελέτη της επίσημης ομοιότητας ανάμεσα στο χιούμορ και τη θεραπεία, ο αναλογισμός της πιθανότητας να είναι καθε-αυτό το χιούμορ θεραπευτικό και η επινόηση κάποιων χρήσεων του χιούμορ εντός της θεραπείας. Η υιοθέτηση μιας προσέγγισης βασισμένη στο σκέπτε-σθαι του Gregory Bateson επιτρέπει και να εμβαθύνει η έρευνα περί των παι-σίων που επισημοποιούν και το χιούμορ και την ψυχοθεραπεία, και να ονει-ρευτεί ένας ρόλος για το χιούμορ στη θεραπεία που ξεπερνά τη δημιουργία ‘τεχνικών βασισμένων στο χιούμορ’, και εισηγείται μια αλλαγή σε ολόκληρη την οπτική του να διεξάγεται θεραπεία.

Λέξεις-κλειδιά: Θεωρία της ψυχοθεραπείας, Χιούμορ, Συστημική Θεραπεία

Παίζοντας το Παιχνίδι 'Ποιός Φταίει': Υπαιτιότητα και Κατασκευή της Διασπαστικής Συμπεριφοράς στις Οικογενειακές Συνεντεύξεις

George Blanchard, Tim Auburn και Rudi Dallos

Πανεπιστήμιο του Plymouth

Συστημικές αντιλήψεις εισηγούνται/Το συστημικό σκέπτεσθαι προτείνει/υπαινίσσεται ότι οι οικογενειακές διεργασίες στις οποίες ένα παιδί θεωρείται υπαίτιο και υπολόγο για τη συμπεριφορά του, παίζουν σημαντικό ρόλο στη διατήρηση προβλημάτων διασπαστικής συμπεριφοράς.

Καταγεγραμμένη αναλυτική εργασία σε πλαίσια θεραπείας οικογένειας έχει δείξει ότι η υπαιτιότητα - το ποιός φταίει -για τα προβλήματα που αναφέρει μια οικογένειας αποτελεί κεντρική έγνοια για τα μέλη της. Αυτή η μελέτη χρησιμοποίησε μια διαλογική αναλυτική προσέγγιση (conversation analytic (CA)) για να εξετάσει τις αναφορές περί παιδικής διασπαστικής συμπεριφοράς που έκαναν τα μέλη της οικογένειας. Δυο οικογένειες που συμμετείχαν βρίσκονταν και οι δυο σε θεραπεία οικογένειας για προβλήματα διασπαστικής συμπεριφοράς. Κάθε οικογένεια έλαβε μέρος σε μια οικογενειακή συνέντευξη η οποία μαγνητοσκοπήθηκε και απομαγνητοφωνήθηκε σύμφωνα με τις αρχές της CA. Η ανάλυση εστίασε στην οργάνωση των λεγόμενων των αναφορών όπως και στον τρόπο με το οποίο κατασκευάστηκαν ούτως ώστε να διαχειριστούν την υπαιτιότητα, κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων. Οι αναφορές οργανώθηκαν σε μια τριμερής δομή που αποτελείτο από τη 'δήλωση αιτιότητας', την 'εξουσιοδότηση' και τη 'διατύπωση'. Αναγνωρίστηκαν τρεις στατηγικές για τη διαχείριση της υπαιτιότητας: 'αντικειμενοποίηση', 'ομαλοποίηση' και 'συστηματική ασάφεια'. Η συζήτηση των αναλυτικών ευρημάτων γίνεται με βάση τη σχετικότητά τους με τη συστημική θεωρία και εφαρμογή.

Διαφορές περί Δολαρίων και Λογικής: Συζητήσεις που Αφορούν τα Χρήματα στη Θεραπεία Οικογένειας

Tom Strong

Werklund School of Education
University of Calgary

Sally St. George

Associate Professor, Faculty of Social Work
University of Calgary

Dan Wulff

Associate Professor, Faculty of Social Work
University of Calgary

Tanya Mudry

PhD Candidate, Werklund School of Education
University of Calgary

Inés Sametband

Instructor, School of Psychology, Adolfo Ibañez University
Viña del Mar, Chile

Παρουσιάζουμε τη μελέτη μας περί των συζητήσεων που αφορούν τα χρήματα στη θεραπεία οικογένειας.

Επιλέξαμε να εξετάσουμε προσεκτικά τις συνομιλίες οικογενειών και να παρακολουθήσουμε τους τρόπους με τους οποίους οι θεραπευτές που δουλεύουν με οικογένειες έκαναν συζητήσεις για τα χρήματα με τις οικογένειες. Χρησιμοποιώντας την ανάλυση κατάστασης του Clarke (2005), βρήκαμε ότι στην οικογενειακή επικοινωνία, τα χρήματα χρησιμοποιούνταν ως εργαλείο εκπαίδευσης, άσκησης επιρροής, εκπλήρωσης ονείρων και ελπίδων και ως τρόπος οργάνωσης προβληματικών διαπροσωπικών προτύπων συμπεριφοράς. Το θέμα των χρημάτων πιθανώς να είναι ένα περαστικό ζήτημα που μπορεί να επιλυθεί μέσω συζήτησης και κατανόησης αλλά μπορεί και να αποτελέσει μια πηγή κοινής ανησυχίας ή ένα θέμα που χωρίζει τα μέλη της οικογένειας σε άκαμπτες, αντικρουόμενες θέσεις. Μάθαμε επίσης ότι τα οικονομικά προβλή-

ματα δεν οδηγούν πάντα στη διαπροσωπική σύγκρουση για τις οικογένειες. Ως προς τις συζητήσεις, βρήκαμε ότι τα χρήματα υπηρέτησαν ως το όχημα για διαπληκτισμούς που αφορούν τη θέση και το νόημα στη σχέση – συχνά χρησιμοποιήθηκε για να οριστεί η φύση των σχέσεων, ειδικά ανάμεσα σε γονείς και παιδιά και μεταξύ συντρόφων.

Λέξεις κλειδιά: χρήματα, θεραπεία οικογένειας, συζητήσεις, ανάλυση κατάστασης

Από τις 1η και 2η Τάξης Κυβερνητικές στη Συμπλοκότητα: Χτίζοντας Εμπειρικές Θεωρίες Οικογενειακής Συμπλοκότητας στην Έρευνα της Διεργασίας της Θεραπείας Οικογένειας

Ana Teixeira de Melo

Μεταδιδακτορική Βοηθός Καθηγήτριά Έρευνας

Σχολή Ψυχολογίας και Επιστημών Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου της Coimbra
της Πορτογαλίας

Υποτροφία από το Ίδρυμα για την Επιστήμη και την Τεχνολογία

Madalena Alarcão,

Σχολή Ψυχολογίας και Επιστημών Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου της Coimbra
της Πορτογαλίας

Η Θεραπεία Οικογένειας έχει εξελιχθεί από το ξεκίνημά της, στενά συνδεδεμένη με τις συστημικές επιστήμες και την κυβερνητική. Ωστόσο, δεν έχει συμβαδίσει με τις νέες εξελίξεις στις επιστήμες Συμπλοκότητας. Στην εργασία αυτή, προτείνουμε ότι οι κεντρικές ιδέες της Συμπλοκότητας μπορεί να αξίζει να εξεταστούν, αν και με προσοχή, για να βοηθήσουν το πεδίο να αναπτύξει μια βαθύτερη κατανόηση της θεραπευτικής οικογενειακής δυναμικής. Εμπνευσμένοι από τις προσεγγίσεις της Συμπλοκότητας, προτείνουμε την υιοθέτηση ενός προγράμματος έρευνας με στόχο την κατανόηση της συμπλοκότητας της οικογένειας. Συγκεκριμένα, προτείνουμε ως πρώτο βήμα τη χρήση εμπειρικής θεωρίας καθοδηγούμενη από ιδέες συμπλοκότητας, για να αναγνωριστούν και να περιγραφούν κεντρικές συντεταγμένες μεταβλητές, παράμετροι ελέγχου, δυναμικά πρότυπα και πρότυπα δυναμικών της θεραπευτικής αλλαγής στην οικογένεια. Υπερασπιζόμαστε πως αυτές οι Εμπειρικές Θεωρίες της Οικογενειακής Συμπλοκότητας μπορεί τότε να παράσχει ένα βασικό μαθηματικό μοντέλο των διεργασιών οικογενειακής αλλαγής.

Λέξεις-κλειδιά: σύμπλοκο σύστημα, συμπλοκότητα, έρευνα διεργασίας θεραπείας οικογένειας, εμπειρική θεωρία, οικογενειακή δυναμική

Βραχεία Θεραπεία με τα λόγια Πέντε Ιδρυτικών Πρωτοπόρων

Wendel A. Ray, Ph.D.

Professor of Family System Theory in the Marriage and Therapy Program at The University of Louisiana at Monroe (ULM), and a Senior Research Fellow and former Director of the Mental Research Institute (MRI) in Palo Alto, California.

Jana P. Sutton, Ph.D.

Program Director and an Assistant Professor in the ULM Marriage and Family Therapy Program.

Παρουσιάζονται αυτολεξεί τα πρακτικά μιας ιστορικής συζήτησης ανάμεσα σε πέντε πρωτοπόρους της βραχείας θεραπείας. Η πρόσβαση από πρώτο χέρι σε ουσιαστικές διαστάσεις της αποτελεσματικής θεραπείας, εκφρασμένη με τα λόγια της ιδρυτικής γενιάς της συστημικής βραχείας θεραπείας προσφέρει στους επίκαιρους θεραπευτές μια ευκαιρία να ενισχύσουν την επάρκειά τους αντιπαραθέτοντας αυτές τις πρώτες συλλήψεις με τα μοντέλα εξάσκησης πιο πρόσφατα ανεπτυγμένα.